

Монахиња Антонина - игуманија манастира Соколице

На Покров Пресвете Богородице, 14. октобра 2024. године, у манастиру Соколици, чија је црква посвећена том празнику, свету Литургију је служио Високопреосвећени Митрополит рашко-призренски г. Теодосије.

Саслуживали су протосинђел Данило, игумана манастира Бањске; протојереј Ђорђе Стефановић, намесник митровички; ђакон Братислав Богдановић и верни народ који је дошао у великом броју да прослави празник у великој светињи. На почетку свете Литургије, митрополит Теодосије је произвео монахињу Антонину, настојатељицу манастира Соколице, у чин игуманије, пожелевши јој да је Господ укрепи мудрошћу, снагом и стрпљењем како би достојно служила Цркви и народу Божјем.

– Драга браћо и сестре, сабрали смо се данас на овом светом месту да

прославимо велики празник Покрова Пресвете Богородице, празник који у срцу сваког православног хришћанина изазива посебне осећаје топлине и духовне сигурности. Овај дан нас подсећа на чудесно јављање Пресвете Мајке Божје у цариградском храму Влахерни, када је својом молитвом и својим заштитничким покровом огрнула верни народ, молећи свог Сина и Господа за мир, љубав и спасење свих нас. Покров Пресвете Богородице није само историјски догађај. Он је жива и трајна стварност за све који са вером и љубављу траже Њену заштиту. Данас, више него икад, потребан нам је тај небески покров, јер свет у којем живимо обилује немирима, страхом и искушењима. Као што је тада у Влахернској цркви закрилила верни народ, тако и данас Пресвета Богородица стоји као заштитница свих који је призивају. Она је наша Небеска Мајка, Она која нас не оставља чак и у најтежим тренуцима, када су сва врата затворена и када немамо коме да се обратимо. Празник Покрова нас позива на дубље разумевање нашег живота и наше вере. Сетимо се, браћо и сестре, да ми нисмо сами на овом путу. Свако ко је крштен у име Оца и Сина и Светог Духа део је те велике заједнице коју Пресвета Богородица непрестано покрива својим молитвама. Наше бриге, туге и радости, све је то Она видела, осетила и разуме, јер је и сама прошла кроз патње и искушења, као Мајка нашег Господа Исуса Христа. Зато, на овај свети дан, отворимо своја срца и умове за молитву, тражећи Њену заштиту, као што је то чинио народ у Влахерни. Овај кип који имамо у овом манастиру сведочи да нас Пресвета Богородица није оставила, будући да су се на овом месту дешавала велика чуда и исцељења, а највеће чудо јесте ова света обитељ која живи, која се обнавља. Ова светиња је као свећа која осветљава пут сваком човеку који искрено тражи Бога. Окренимо се Богу, једином искреном животу. Никада не смемо да посумњамо и да се уплашимо, ма у каквом времену живели. Посебно ми на Косову и Метохији, овде на Северу, видимо какви су други, али то не треба да нас плаши. Подајте Господу један мали делић себе. Постите средом и петком, то вам је највећи залог, то вам је бедем који вас штити, тај бедем је већи и од овог што окружује овај манастир, а Господ вас неће оставити без заштите. Данас прослављамо овај празник у свим нашим храмовима на Косову и Метохији, а посебно се слави у Пећкој Патријаршији и у Бабином Мосту, многи данас хитају у цркву да се помоле Пресветој Богородици. Нека наш живот буде посвећен љубави, смирености и поверењу у Њену заштиту. Нека нас Пресвета Богородица увек покрива својим светим омофором, штитећи нас од свих искушења, туге и бола – беседио је митрополит Теодосије.

